

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

Generální konzulát ČR LVOV	
Vyvěšeno dne	1. 12. 2024
Svěšeno dne	17. 12. 2024

MINISTERSTVO VNITRA ČR
Odbor azylové a migrační politiky
Oddělení pro pracovní migraci II.
Hněvkovského 30/65, 617 00 BRNO

Č.j.: OAM-29830-25/ZM-2022

Brno, 25. září 2024
Počet listů: 2

Žadatel:

BUKOVETSKYI Vasyl

nar. 22.10.1973

státní příslušnost: Ukrajina

bytem: Konovaltsia 21, 901 43 Velykyi Rakovet, Ukrajina

adresa pro doručování: Tsentralna 25, 088 32 Zelenky, Ukrajina

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky jako správní orgán příslušný podle § 165 písm. n) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 30.06.2023 (dále jen zák. č. 326/1999 Sb.), rozhodl o žádosti o vydání zaměstnanecké karty, kterou dne 15.02.2022 podal pan BUKOVETSKYI Vasyl, nar. 22.10.1973, st. příslušnost Ukrajina, bytem v zemi původu Konovaltsia 21, 901 43 Velykyi Rakovet, Ukrajina (dále jen jako „účastník řízení“), takto:

žádost se z a m í t á

a zaměstnanecká karta se dle § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) zák. č. 326/1999 Sb., ve znění účinném do 30.06.2023, n e v y d á , neboť byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území

Odůvodnění:

Dne 15.02.2022 podal účastník řízení u Zastupitelského úřadu České republiky ve Lvově žádost o vydání zaměstnanecké karty na území České republiky.

Předně správní orgán poznamenává, že v rámci posouzení žádosti a rozhodnutí o ní postupuje dle znění zákona č. 326/1999 Sb. účinného do 30.06.2023 (dále jen „zákon č. 326/1999 Sb.“), a to v souladu s čl. IV odst. 1 zákona č. 173/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

Správní orgán tedy posuzoval, zda jsou v případě žádosti účastníka řízení splněny zákonné podmínky pro vydání zaměstnanecké karty.

Základní podmínky pro vydání zaměstnanecké karty stanoví zák. č. 326/1999 Sb. v ust. § 42g odst. 2. Dle ust. § 42g odst. 2 zák. č. 326/1999 Sb. žádost o vydání zaměstnanecké karty je oprávněn podat cizinec, pokud

a) je účelem jeho pobytu na území zaměstnání na jedné z pracovních pozic uvedených v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držitelé zaměstnanecké karty,

b) uzavřel pracovní smlouvu, dohodu o pracovní činnosti nebo smlouvu o smlouvě budoucí, v níž se strany zavazují v ujednané lhůtě uzavřít pracovní smlouvu nebo dohodu o pracovní činnosti obsahující ustanovení, ze kterého vyplývá, že bez ohledu na rozsah práce měsíční mzda, plat nebo odměna cizince nebude nižší než základní sazba měsíční minimální mzdy; týdenní pracovní doba v každém základním pracovněprávním vztahu musí činit nejméně 15 hodin a

c) má odbornou způsobilost pro výkon požadovaného zaměstnání a tato podmínka vyplývá z charakteru zaměstnání nebo ji stanoví mezinárodní smlouva, zejména:

1. má požadované vzdělání; v odůvodněných případech, zejména v případě důvodných pochybností, zda cizinec má požadované vzdělání nebo zda toto vzdělání odpovídá charakteru zaměstnání, je na žádost ministerstva povinen prokázat, že jeho zahraniční vzdělání bylo uznáno příslušným orgánem České republiky,
2. má požadovanou odbornou kvalifikaci, pokud je podle zvláštního právního předpisu vyžadována, a
3. splňuje podmínky pro výkon regulovaného povolání, jde-li o takové povolání.

Z obsahu žádosti vyplývá, že účastník řízení hodlá být zaměstnáván na volné pracovní pozici u zaměstnavatele, společnosti PWO Czech Republic a.s., IČ: 253 87 146, se sídlem Palackého 1261, 757 01 Valašské Meziříčí, která je součástí centrální evidence volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty pod číslem pracovního místa 23 789 280 750. Druh práce je vymezen pomocí klasifikace CZ_ISCO jako „Kvalitáři a testovači výrobků, laboranti (kromě potravin a nápojů) (75430)“. K žádosti účastník řízení předložil Smlouvu o budoucí pracovní smlouvě uzavřenou dne 05.02.2022, ze které vyplývá, že účastník řízení bude u výše uvedeného zaměstnavatele zaměstnán na plný pracovní úvazek a za měsíční mzdu, která nebude nižší než základní sazba měsíční minimální mzdy. Dle údajů v této smlouvě bude účastník řízení vykonávat pro budoucího zaměstnavatele práci jako „Operátor/ka kontroly“.

Správní orgán s ohledem na vydání rozhodnutí ve věci žádosti účastníka řízení ze dne 15.02.2022, považoval za potřebné pro zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, ověřit, zda zájem zaměstnavatele zaměstnávat účastníka řízení i v současnosti trvá. Správní orgán obdržel dne 10.08.2023 od shora uvedeného zaměstnavatele sdělení, z jehož obsahu vyplývá, že již nemá zájem účastníka řízení zaměstnávat.

Dle § 46 odst. 6 písm. a) zák. č. 326/1999 Sb. ministerstvo zaměstnaneckou kartu nevydá z důvodů uvedených v § 56, s výjimkou důvodu uvedeného v § 56 odst. 1 písm. f) téhož zákona.

Dle § 56 odst. 1 písm. j) zák. č. 326/1999 Sb. dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže pobyt cizince na území není v zájmu České republiky nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.

Správní orgán na základě shora zjištěných skutečností dospěl k závěru, že vydání zaměstnanecké karty účastníkovi řízení brání jiná závažná překážka, spočívající v tom, že účastník řízení nemůže být ve skutečnosti zaměstnáván na volné pracovní pozici či místě, jehož číselné označení do úředního tiskopisu své žádosti uvedl. Nehodlá-li již zaměstnavatel, který toto volné místo ohlásil, účastníka řízení na takovém zaměstnat, pak mu zaměstnaneckou kartu nelze vydat, neboť by nemohl plnit účel svého pobytu na území.

Nutno poznamenat, že zák. č. 326/1999 Sb. nijak nedefinuje, co je třeba rozumět pod pojmem „jiná závažná překážka“ či „závažná překážka“. Je nepochybné, že pojmem „jiná závažná překážka pobytu cizince na území“, který je uveden v § 56 odst. 1 písm. j) zák. č. 326/1999 Sb. je bezesporu myšlena skutečnost, která je odlišná od ostatních konkrétněji vymezených důvodů pro neudělení (nevydání) povolení k dlouhodobému pobytu uvedených v § 56 odst. 1 písm. a)-i) a k)-m) a v odst. 2 téhož ustanovení zák. č. 326/1999 Sb. a že jde o skutečnost, která je obdobně závažná.

Pojem „závažná překážka pobytu cizince na území“ je pak tzv. neurčitým pojmem právním, jehož obsah je třeba vymezit s ohledem na konkrétní případ a jeho okolnosti, s ohledem na smysl zákonného ustanovení, v němž je použit a konečně i vzhledem k právní úpravě upravující příslušnou oblast právních vztahů. Tedy v našem případě jde o právní úpravu pobytu cizinců na území ČR. V neposlední řadě je při tomto vymezení nutno dbát základních zásad postupu správních orgánů, jak jsou vymezeny ve správním řádu.

Dle § 42g odst. 1 zák. č. 326/1999 Sb. platí, že se zaměstnaneckou kartou rozumí povolení k dlouhodobému pobytu oprávněný cizinec k přechodnému pobytu na území delšímu než 3 měsíce a k výkonu zaměstnání na pracovní pozici, na kterou byla zaměstnanecká karta vydána.

V návaznosti na to zákon č. 326/1999 Sb. v § 42g odst. 2 písm. a) stanoví, že žádost o vydání zaměstnanecké karty je oprávněn podat cizinec, pokud je účelem jeho pobytu na území zaměstnání na jedné z pracovních pozic uvedených v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty.

Základním předpokladem pro vydání zaměstnanecké karty je tedy to, že bude prokázáno, že účelem pobytu žadatele o toto pobytové oprávnění bude výkon práce na volné pracovní pozici uvedené v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty.

V tomto ohledu se v úpravě zaměstnaneckých karet zřetelně projevuje princip, na němž je celý zákon o pobytu cizinců postaven, tedy, že každý pobyt cizince na území, není-li pobytem trvalým, musí být odůvodněn nějakým konkrétním účelem. Tímto účelem je zpravidla nějaká aktivita, které se bude cizinec na území ČR věnovat. Toto vyplývá například hned z § 31 odst. 1 písm. b) zák. č. 326/1999 Sb. který stanoví, že cizinec je k žádosti o vydání dlouhodobého víza povinen doložit doklad prokazující účel jeho pobytu na území. Ačkoliv zák. č. 326/1999 Sb. cizinci výslovně nestanoví povinnost účel pobytu na území plnit, jeho neplnění „sankcionuje“ zrušením tohoto pobytového oprávnění. Tedy jinými slovy zák. č. 326/1999 Sb. předpokládá, že cizinec bude plnit účel pobytu, pro který mu byl pobyt na území ČR povolen, a to po dobu, po kterou mu bylo na území ČR dovoleno pobývat. Proto se také doba platnosti řady pobytových oprávnění odvíjí od doby trvání tohoto účelu.

Otázce, co je třeba rozumět „plněním účelu povoleného pobytu“, se také opakovaně věnovala judikatura. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 19. 1. 2012, čj. 9 As 80/2011-69, výslovně konstatoval, že „*plnění účelu, pro který byl cizinci pobyt povolen, musí být fakticky naplněno. Jinými slovy, aby mohlo být konstatováno plnění účelu, pro který byl stěžovateli pobyt povolen, tj. podnikatelská činnost, musela být v předmětném období alespoň převážně vykonávána, což není naplněno pouhým případným úsilím o její provozování.*“ V citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud odkázal též na své předchozí rozhodnutí ze dne 27. 12. 2011, čj. 7 As 82/2011-81, v němž dovodil, že účelem pobytu zákonodárce zcela jistě nemínil pouze formální zapsání se do příslušných rejstříků, „*aniž by podnikatelská činnost byla fakticky na území České republiky vykonávána, neboť by tak došlo k obcházení smyslu a pravidel zákona. Zákon o pobytu cizinců stojí na principu, že pobyt cizince na území České republiky musí být odůvodněn, např. dlouhodobým zaměstnáním, podnikáním, studiem, a tyto činnosti musí být skutečně na území České republiky vykonávány.*“

Dokladem osvědčujícím účel pobytu na území v případě žadatele o vydání zaměstnanecké karty je především pracovní smlouva, dohoda o pracovní činnosti nebo smlouva o těchto smlouvách budoucí, kterou je žadatel povinen předložit ke své žádosti jako její náležitost. Tento dokument však sám o sobě neprokazuje, že žadatel bude skutečně tento účel plnit, je pouze předpokladem, aby jej mohl plnit. Nemá-li zaměstnavatel, se kterým cizinec uzavřel některou z těchto smluv, již zájem cizince z jakéhokoliv důvodu zaměstnávat, je zřejmé, že nebude plnit účel povoleného pobytu (zaměstnanecké karty). Odpadá tím tedy základní důvod, proč by cizinci mělo být umožněno na území ČR pobývat.

V tomto smyslu tedy podle názoru správního orgánu konstituuje jinou závažnou překážku pobytu cizince na území situace, kdy je zjištěno, že by po příjezdu na území účel povoleného pobytu nemohl plnit. V případě zaměstnanecké karty by tedy nemohl vykonávat práci na volné pracovní pozici uvedené v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty, ať již z důvodu faktické neexistence takového volného místa nebo pro nezájem zaměstnavatele jej zaměstnávat.

K obdobnému závěru dospěl také Nejvyšší správní soud, a to v rozsudku ze dne 25.1.2018, č.j. 4 Azs 248/2017 – 37, kde uvedl následující: „*Provedené dokazování potvrzuje, že se stěžovatel do nepříznivé situace dostal na základě okolností, které byly na jeho vůli nezávislé. Ani tento fakt však není působivý zhojit skutečnost, že stěžovatel nemůže plnit účel pobytu předpokládaný zaměstnaneckou kartou, tedy být zaměstnán na pracovním místě leštiče nástrojů a kovů u zaměstnavatele Bohemia Works Group, družstvo. Podle Nejvyššího správního soudu v projednávané věci převažuje zájem státu na dodržování předpisů regulujících pobyt cizinců na území České republiky s tím, že na plnění účelu pobytu je nezbytné nahlížet jako na kategorii objektivní, nezávislou na vůli cizince. Pokud*

cizinec nemůže plnit účel pobytu, jedná o okolnost, která představuje závažnou překážku pobytu zamezující vydání zaměstnanecké karty.“

Správní orgán tedy podobně jako Nejvyšší správní soud shledává jinou závažnou překážku pobytu účastníka řízení na území ve skutečnosti, že by v případě vyhovění žádosti nemohl plnit účel zaměstnanecké karty, neboť ho již shora uvedený zaměstnavatel na pracovní pozici, kterou uvedl ve své žádosti, nehodlá zaměstnávat.

Z tohoto důvodu správní orgán ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, vyzval účastníka řízení přípisem ze dne 06.02.2024 o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim (č.j.: OAM-29830-20/ZM-2022). Výzva k uplatnění práva vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí byla účastníku řízení doručena dne 17.04.2024 prostřednictvím úřední desky. V poskytnuté lhůtě a ani do dnešního dne se účastník řízení k podkladům pro vydání rozhodnutí o jeho žádosti nevyjádřil. Vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí či navržení doplnění dokazování je však právem účastníka řízení a nikoliv jeho povinností, proto správní orgán přistoupil k vydání rozhodnutí, neboť není povinen takového vyjádření vyčkávat.

S ohledem na uvedené má správní orgán za to, že v řízení byl náležitě zjištěn a prokázán důvod pro zamítnutí žádosti a nevydání zaměstnanecké karty uvedený v zaměstnání dle § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) zák. č. 326/1999 Sb., tedy existence jiné závažné překážky pobytu účastníka řízení na území.

Vzhledem k zjištěnému správní orgán rozhodl způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání ke Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, a to dle ustanovení § 81 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve spojení s § 170b odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v platném znění. Podle ustanovení § 86 odst. 1 správního řádu se odvolání podává u odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra České republiky, a to dle ustanovení § 83 odst. 1 správního řádu ve lhůtě do 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí.

Mgr. Gabriela Uhříková
vedoucí Oddělení pro pracovní migraci II.